

раздѣлилъ на вржхъ себе си, каквѣо ще да стои царство то мѣ; защото говорите, че съ веезевѣла изгонявамъ дѣволы те.

19 И ако азъ изгонявамъ дѣволы те съ веезевѣла, а сьмоуѣ те ваши, съ кого ги изгоняватъ; заради това, они ще ви вждатъ сдѣи.

20 Ако ли азъ съ прѣстѣ Бжїи изгонявамъ дѣволы те, постигна прочее на васъ царство то Бжїе.

21 Когато ꙗкѣо вьврѣжалсе вѣрди двѣратъ си, въ мирѣ стоатъ имѣнїа та мѣ.

22 Но когато доде по ꙗкѣо ѡ негѣ, и покѣди го, сичко то мѣ ѡрѣжїе зема, на което се надѣше и ѡвератѣ мѣ раздава.

23 Който не ѣ съ мене, на вржхъ мене ѣ: и който не собира заеднѣ съ мене, разсѣпѣва.

24 Я когато нечїстѣи дѣхъ излѣзе изъ человекѣ, прехѣди презъ безвѣдни мѣста, и трѣси оупокоенїе: и като не намѣри, говори: да се вжремъ въ къща та си, ѡ коѣто излѣзохъ.

25 И когато доде, нахѣжда ѣ помѣтена и оукрасена.

26 Тогѣва ѡива, и зема съ себе си седмъ дрѣги дѣхове по злѣ ѡ себе, и влѣзатъ, и живеатъ тамъ: и вѣватъ послѣдны те (зли-

ны) на оногѣва человекѣ, по лѣши ѡ пѣрвы те.

27 И вѣдѣ, когѣто дѣмаше Исѣсъ тѣл, ѣднѣ женѣ ѡ народѣтѣ вдигнѣ гласѣтъ си и рече мѣ: блаженѣна оутрѣка та, коѣто те ѣ носїла, и сосѣѣ те, който си цѣцѣлъ.

28 Я той рече: тоще по многѣ са блаженїи, който слѣшатъ слово то Бжїе, и вѣрдатъ го.

29 И когѣто се собираха народи те, начнѣ да имъ дѣма: тоѣ рѣдъ ѣ лѣкѣвъ: знѣменїе иґска, и зѣкаменїе не ще да мѣ се дадѣ, токмѣ знѣменїе то на Іѡна прѣроѣка.

30 Защото каквѣто вѣдѣ Іѡна знѣменїе на Нїнеїтѣни те, тѣкѣ ще да вѣде и ѡнѣ чѣловѣчѣскїи на тоѣ рѣдъ.

31 Царїѣ та южска ще да стѣне на сдѣѣ съ чѣловѣѣѣѣ те на тоѣ рѣдъ, и ще да ги ѡсѣди: защото доидѣ ѡ крайове те на-земѣ та да чѣ прѣмѣдрѣстѣ та Ѣоломѣнова: и ѣто, тѣка ѣ по многѣ ѡ Ѣоломѣна.

32 Мѣжїе то Нїнеїтѣски ще да стѣнатъ на сдѣѣ съ тоѣ рѣдъ, и ще да го ѡсѣдатъ: защото они се покаѣха съ Іѡнова та прѣповѣдъ: и ѣто, тѣка ѣ по многѣ ѡ Іѡна.

33 И никѣи не запѣлѣва свѣтїлникъ и тѣра го въ